

Környezet-egészségügyi szakirányú továbbképzési szak

I. A szakirányú továbbképzés neve:

Környezet-egészségügyi szakirányú továbbképzési szak

II. A szakirányú továbbképzési szak FIR-kódja:

III. A létesítést engedélyező határozat ügyiratszám:

OH-FHF/1668-3/2008.

IV. A létesítő intézmény neve:

Debreceni Egyetem

V. A szakirányú továbbképzési szak képzési és kimeneti követelménye:

1. A szakirányú továbbképzés megnevezése:

Környezet-egészségügyi szakirányú továbbképzési szak

2. A szakképzettség oklevélben szereplő megnevezése:

Környezet-egészségügyi szakember

3. A szakirányú továbbképzés képzési területe:

Orvos- és egészségtudomány képzési terület

4. A felvétel feltétele:

Alapképzésben, illetve főiskolai képzésben orvos- és egészségtudomány vagy természettudomány képzési területen szerzett szakképzettség.

A felvételi követelmények azonosak tekintet nélkül arra, hogy a jelentkező mely felsőoktatási intézményben szerezte meg oklevelét.

5. A képzési idő:

4 félév

6. A szakképzettség megszerzéséhez összegyűjtendő kreditek száma:

120 kredit

7. A képzés során elsajátítandó kompetenciák, tudáselemek, megszerzhető ismeretek, személyes adottságok, készségek, a szakképzettség alkalmazása konkrét környezetben, tevékenységrendszerben:

a) Elsajátítandó kompetenciák:

A környezet-egészségügyi szakember legyen képes a szaktárgyi ismeretanyag gyakorlati alkalmazására, azaz:

- a természetes és mesterséges környezetből származó káros hatások felismerésére,
- az expozíciós szintek jellemzése (monitorozás) révén az emberi egészségkárosodás kockázatának becslésére,
- a veszélyeztetettség feltárására alkalmas epidemiológiai vizsgálatok kivitelezésére és az ezekkel nyert eredmények értékelésére,
- az egészségkárosító hatások kiküszöbölésére, illetve csökkentésére irányuló szakmai tevékenység tervezésére, szervezésére és kivitelezésére,
- az egészségfejlesztés módszereinek alkalmazására.

b) Tudáselemek, megszerzhető ismeretek:

A környezet-egészségügyi szakember ismerje meg:

- a természetes és mesterséges környezet által közvetített egészségkárosodás mechanizmusait és sajátosságait a környezet és az emberi tevékenység kölcsönhatásainak függvényében,
- a környezet minőségével összefüggő egészségkárosodás kockázatának becslését, a veszélyeztetettség feltárására alkalmas epidemiológiai módszereket, illetve az ezekkel nyert eredmények értékelésének logikáját,
- a környezeti hatások monitorozására, az egészségkárosító hatások kiküszöbölésére, illetve csökkentésére irányuló szakmai tevékenység tervezéséhez, szervezéséhez és kivitelezéséhez szükséges alapokat,
- az egészségfejlesztés és -megőrzés tudományos alapjait és módszertanát,
- az egészségügyi, ezen belül a környezet-egészségügyi döntéshozatal mechanizmusait.

c) Személyes adottságok:

- jó megfigyelőkészség;
- problémafeltáró, rendszerező és elemző képesség;
- összefüggések felismerésének készsége;
- csoportmunkára való képesség és kommunikációs készség;
- a környezet megismerésének az igénye.

d) A szakképzettség alkalmazása konkrét környezetben, tevékenységrendszerben:

A környezet-egészségügyi szakember az egészségügy különböző intézményeiben – népegészségügyi szolgálat központi és területi intézetei, foglalkozás-egészségügyi intézmények, egészségbiztosítás intézetei – munka- és környezetvédelmi intézményeknél, önkormányzatok egészségügyi és szociális osztályain, ipari és agrárágazatok különböző szféráiban, valamint civil szervezetek megbízásából dolgozva a természetes és mesterséges környezetből származó káros hatások felismerése, az expozíciós szintek jellemzése (monitorozás) révén képes az emberi egészségkárosodás kockázatának becslésére, részt vesz a hatások kiküszöbölésére, illetve csökkentésére irányuló intézkedések tervezésében, szervezésében és kivitelezésében. A felsőoktatás környezet-egészségügyi jellegű tanszékein, intézeteiben, kutatóhelyein tevékenykedő környezet-egészségügyi szakember releváns kutatásokat tervez és kivitelez; illetve környezet-egészségügyi ismereteket oktat.

8. A szakképzettség szempontjából meghatározó ismeretkörök és a főbb ismeretkörökhöz rendelt kreditérték:

Alapozó ismeretkörök:	25 kredit
Céljuk a környezet-egészségügyben használatos tudományterületek és módszerek megismertetése: alapvető számítástechnikai és informatikai ismeretek; a biostatisztikai elemzések elméleti alapjai; az epidemiológia vizsgálatok módszertana.	
Szakirányú ismeretkörök:	64 kredit
Céljuk a környezet-egészségügy kiemelten fontos területeinek részletes megismertetése. Témái: környezet-egészségtan és -epidemiológia; környezeti toxikológia; foglalkozás-egészségtan; táplálkozás-egészségtan és -epidemiológia; környezeti kockázatbecslés, -kezelés és kommunikáció; sugáregészségtan; ökológia; környezet-egészségügyi rendszerek és szabályozások; a környezetvédelem alapjai; környezet-egészségügyi terep- és laboratóriumi gyakorlatok; epidemiológiai felmérések és statisztikai elemzések a népegészségügyi gyakorlatban; modern statisztikai módszerek; a nem fertőző betegségek epidemiológiája; szakirodalom kritikus olvasása és összegzése. Évközi dolgozat.	

Egyéni specializációt elősegítő ismeretkörök:	21 kredit
Céljuk a képzés elmélyítése az egyéni érdeklődés és a specializációs szándék alapján a környezet-egészségügy egyes kapcsolódó területein: környezetmonitorozás; a magyar népegészségügy története; alkalmazott epidemiológia; fertőző betegségek epidemiológiája; epidemiológiai vizsgálatokban alkalmazott molekuláris biológiai technikák; orvosi demográfia; a magatartástudomány alapjai; egészségügyi rendszerek működése és irányítása; minőségügyi alapismeretek; egészségügyi gazdaságtan; egészségpolitika; az egészségfejlesztés alapjai; egészségügyi rendszerek alapjai; tudomány- és egészségfilozófia; pályázatok és tanulmányok írása. Szabadon választható tárgyak az intézmény képzési kínálatából.	

9. A szakdolgozat kreditértéke:

10 kredit

A tárgyak hallgatása után, eredeti adatok felhasználásával készített, a hallgató munkaköre szempontjából releváns, környezet-egészségügyi tárgyú dolgozat, mely bizonyítja a hallgató tárgyi ismereteit és szintetizáló képességét, vizsgálattervezésben, adatgyűjtésben, feldolgozásban, értelmezésben és közlésben megszerzett jártasságát.